

KALENDARZ

Dziś św. Benona B. i J.
D. 17 „ Marcjana M.
„ 18 „ Marka i Mar.
„ 19 „ Gerwazego i Protazego.

CENA OGŁOSZEŃ.

Za pierwsze 6 wierszy kop. 25,
za każdy następny wiersz lub jego
miejsce po k. 3.

KALISZANIN,

TERMOMETR

Ciepła	rano	w poł.
Wczoraj	12	10
Dziś	10	10

WYSOKOŚĆ BAROMETRU

Wczoraj } pochmurno i deszcz.
Dziś } zmiana deszcz

GAZETA MIASTA KALISZA I JEGO OKOLIC.

Piątek dnia 16 Czerwca 1876 roku.

Kaliszanin wychodzi dwa razy w tygodniu, t. j. we Wtorki i Piątki w południe.— **Cena Kaliszana:** kwartalnie: rs. 1 kop. 20, za przesyłkę pocztą kop. 40; miesięcznie kop. 40, za odnośnienie po kop. 5 miesięcznie; numer pojedynczy kop. 6.— **Prenumeratę przyjmują:** w Kaliszu: główny kantor w drukarni wydawcy W. Hindemitha, i miejscowe księgarnie; w Warszawie p. Stanisław Winiarski utrzymujący skład papieru na Nowym Swiecie № 62.— Artykuły nadsyłane zwracaniem nie będą.

Od Wydawcy.

„Kaliszanin” wychodzić będzie i w kwartale przyszłym, w tym samym formacie, programie i cenie.

Szanowni Prenumeratorowie raczą zgłaszać się wcześniej z zapisywaniem, gdyż zwłoka powoduje opóźnienia w przesyłce, a czasem naraża i na brak pierwszych numerów, których niepodobniestwem jest zapisującym się późno Prenumeratorom dostarczać.

„Kaliszanin” ekspedjowany jest najregularniej w dniu wyjścia; wszelkie więc spóźnienia w jego przesyłce, lub niedochodzenie, nie od Wydawcy pochodzą.

Prenumeratę przyjmują wszystkie tutejsze księgarnie, a nadto kantor Wydawcy. Szan. Prenumeratorowie z prowincji raczą w przedmiocie prenumeraty odnosić się pod adresem: „Do Wydawcy Kaliszana, w Kaliszu, ulica Marjańska.”

Cena tego pisma wynosi: kwartalnie w miejscu rs. 1 kop. 20; na prowincji rs. 1 k. 60 (moneta drobna może być nadsyłana markami pocztowymi); miesięcznie w miejscu po kop. 40, z odnośnieniem miesięcznie po kop. 45, kwartalnie rs. 1 kop. 35; numer pojedynczy kop. 6.

Wiadomości miejscowe i okoliczne.

„Izraelita” zastanawiając się nad powodem tylu upadłości, dochodzi do wniosku, że instytucje kredytowe i bankierzy odmawiając kredytu (jedynie z bojaźni lub dla fałszywych popochów) w chwilach krytyczniejszych ludziom rzetelnym, posiadającym odpowiednie gwarancje, sami przyczyniają się do sparaliżowania ruchu handlowego i wywołują upadek nawet firm renomowanych, które zasilone kredytem w krytycznej chwili, nie tylko ostałyby się mogły, ale podźwignęłyby słabsze firmy z upadku. W dalszym ciągu zasta-

nawia się „Izraelita” nad powołaniem kapitału, który wspierać powinien pracę użyteczną nie tylko wtedy, gdy warunki zewnętrzne sprzyjają rozrostowi handlu i przemysłu, ale i w nieprzyjaznych dla nich warunkach, chroniąc je zawsze od niemocy i upadku.

Oto przykład: „Pan X. człowiek prawy, rzetelny, w fachu swym wykształcony, prowadził dość rozwinięty handel, ciesząc się szeroką klientelą i używając niepodważanego kredytu. Ostatnią zimą i początek wiosny miał niezbyt świetne; nie tak złe wprawdzie, by stan majątkowy jego nadwerzężyły, ale niepomyślnie o tyle, że nie przysporzyły kassie dosyć gotówki na pokrycie weksli, których termin się zbliża. Niema atoli w tem nic złego jeszcze. Od czego kredyt? W przeddzień więc terminu jednego z tych zobowiązań, X. udaje się z własnym wekslem, czy też jednego ze swych debitorów, jego giro opatrzonym, do jednej z kredytowych instytucji, u której podotąd niezakończony używał kredytu, przedstawiając weksel do dyskontowania.

— Daruj pan,—odręka mu naczelnik instytucji,—bank postanowił teraz ograniczyć swą działalność; nie możemy panu tego weksłu zdyskontować...

Zdekoncertowany kupiec udaje się do drugiego banku—taż sama odpowiedź; zaczyna kołatać do kass prywatnych bankierów—nie lepiej mu się wiedzie: spotyka go szorstka odmowa. Cóż czynić? trzeba się udać do tak zwanych dyskontów. Kosztuje to nieco drożej, ale niema rady—jutro przedstawia weksel do pokrycia, lub do protestu. Lecz panowie dyskontorowie, nadzwyczaj delikatny mający zmysł odgadywania kłopotów kupca, i w tem samym już widzący dowód jego chwiania się, że się do nich po pieniądze udaje, albo wręcz odmawiają, albo też żądają procentów, których samo przyjęcie jest równoważne z bankrutem. Nasz kupiec, ze drżeniem widząc miecz damoklesowy nad sobą zawieszony, spieszy do tego lub owego z bliższych przyjaciół, jemu poufnie się zwierza, prosząc o radę i pomoc. Ale przyjaciel najczęściej, więcej niż westchnieniem

pomóż nie może. I tak dzień fatalny nadchodzi, trzeba odmówić płacenia weksłu, prosić o prolongatę etc. Złośliwa atoli fama stoi u drzwi, czyhajac na tę chwilę i lotem błyskawicy roznosi po mieście hiobową wieść o nowem bankrutwie.”

Takich przykładów upadku ludzi prawych znajdzie się więcej i świadczą one nietyle o stagnacji handlu, ile o niedostatecznej i nieracjonalnej opiece, jaką instytucje kredytowe roztaczają nad naszym przemysłem i handlem.

Bank kredytowy, trzymający się ściśle litery prawa w zakreślaniu granic kredytu, jeszcze nie spełnia swego postannictwa, powinien on na podobieństwo banków szkockich, wnikać w potrzeby i położenie człowieka i interesu potrzebującego kredytu, rozebrać wszelkie warunki korzystnie lub niekorzystnie wpływające na wypłacalność dłużnika i w miarę tego uregulować wysokość kredytu, ale raz udzieliwszy go człowiekowi rzetelnemu, nie pozbawiać go opieki, nie odbierać mu kredytu nagle, lub zmniejszając, uprzedzić go przynajmniej na pół roku o nastąpić mającej zmianie, aby ten mógł odpowiednio rozporządzić swymi czynnościami handlowymi. W ogóle dając za utrzymaniem porządku, nie należy wyrzekać się uczuć ludzkości i zgodnie z sumieniem, opieki swej nad dłużnikiem nie podciągać jedynie tylko pod szablon przepisów, które w sprawach udzielania i podtrzymywania kredytu, nigdy z całą pedanterją stosowanymi być nie mogą.

— Publiczność, przysposabiając się z nabyciem potrzebnych wiadomości, w obec spodziewanej reformy sądownictwa, o jednej, bardzo ważnej gałęzi nauki zapomniiała zupełnie, a mianowicie o *stenografii*, która tak znakomite oddaje usługi w krajach, gdzie obywatele do życia publicznego powołani, zasiadają na ławach przysięgłych, w radach miejskich lub parlamencie. Z książek w języku polskim w tym przedmiocie, traktujących o systemie Gabelsbergera, polecić możemy stenografię Krupskiego.

— W dalszym ciągu na „Klechdy“ K. W.

ZŁOTY CHRZASZCZ

POWIEŚĆ AMERYKAŃSKA.

Przełożył

Juljan Miłkowski.

(Ciąg dalszy).

— Mów dalej, proszę cię... coraz bardziej rozbudzasz moją ciekawość.

— Niepodobna, abys nie znał jednego z owych tysiącznych podań, krążących o skarbach ukrytych na wybrzeżu Atlantyckiego oceanu przez Kidda i jego towarzyszy. Podania te, tak często w różnych czasach powtarzane, musiały mieć jakąś zasadę. Wszystko dozwalało mi przypuszczać, że we wnętrzu ziemi znajduje się jeszcze ten skarb nieoceniony. Na poparcie tego przypuszczenia, zauważ tylko, że tradycje mówią nam jedynie o tych, którzy owego skarbu szukali, ale nie wspomina bynajmniej iżby go ktoś był znalazł. Wyobraziłem więc sobie, że jakimś wypadkiem, naprzykład w skutek zgubienia notatki, wskazującej miejsce zagrzebanego skarbu, Kidd napróżno starał się odnaleźć te bogactwa, i że jego towarzysze, równie żarliwie jak on ubiegający się

za nimi, przez swoje częste a tajemnicze zjawianie się w tutejszej okolicy, dali początek wieściom, które aż do nas doszły. Powiedz sam, czy słyszałeś kiedykolwiek, aby na tem wybrzeżu odnaleziono skarb jaki?

— Nigdy.

— Niepodobna wszakże powątpiewać o tem, iż Kidd ów zebrał ogromne bogactwa. Byłem przekonany, że powierzył je ziemi, i nie zdziwisz się, gdy ci powiem, iż powziąłem nadzieję, graniczącą z przekonaniem, że pargamin, w tak szczególnych znalezionych warunkach, wskazuje miejsce zachowanego skarbu. Dorzuciwszy więc drewek do ognia, wystawiłem znowu ów pargamin na działanie gorąca, ale i tym razem nic się nie ukazało. Wnosząc tę możliwą przyczynę, iż brud jakim jest pokryty, nie dopuszcza urzeczywistnienia moich zamysłów, wyptókałem go starannie w kilku letnich wodach, i włożyłem do rondelka z białej blachy, trupa główką na spód i postawiłem rondel na żarzących się węglach. Po kilku minutach, gdy blacha rozgrzała się silnie, wydobyłem pargamin, i ku wielkiemu a radosnemu zdziwieniu, dostrzegłem w kilku miejscach, to cyfry arabskie, to inne tajemnicze znaki: znów więc z rondelkiem na ogień. Kiedym go ostatecznie zestawił, ujrzałem pargamin w takim oto stanie.

Mówiąc to, Legrand podał mi ów tajemniczy świstek, rozgrzawszy go poprzednio nad płomieniem.

Wtedy ujrzałem następujące pismo, które wystąpiło w dość niezgrabnie nakreślonych umówionych znakach, barwy czerwonej, pomiędzy trupią głową a koźleciem:

53 (8 + 305) 6 * ; 4826) 4 (.) ; 4 ()
; 806 * ; 48 + 8 p 60)) 85 ; 1 (; : (*
* 8 + 83 (88) 5 * + ; 46 (; 88 * 96 * ? ;
8) * (; 485) ; 5 * + 2 : * (; 4956 *
2 (5 * - 4 (8 p 8 * ; 4069285) ;) 6 + 8)
4 (8 + 1 (8 9 ; 48081 ; 8 : 8 (1 ; 48
+ 85 ; 4) 485 + 528806 * 81 ((8 9 ;
48 ; (88 ; 4 ((? 34 ; 48) 4 (; 161 ; ;
188 ; (? ;

— Ależ — rzekłem, zwracając mu świstek — bynajmniej mi teraz nie jaśniej w głowie, niż było przed chwilą. Gdyby mi za rozwiązanie tej zagadki dawano nawet wszystkie klejnoty Gol-kondy, to i takbym się go nie podjął.

— A jednak, rzecz to nie tak trudna, jak się na pierwszy rzut każdemu więc i tobie, wydawać może. Te znaki, tworzą, jak się tego łatwo domyślać, tak zwane *umówione*, albo *cyfrowane pismo*. Wnosząc z niezbyt wykrintnego zapewne wychowania Kidda, nie mogłem spodziewać się tutaj zbyt uczonej kombinacji.

— I znalazłeś naprawdę klucz do odczytania tych znaków?

— Nawet nie namęczywszy się bardzo. Już ja w tym rodzaju ważniejsze przełamywałem trudności. Główną w podobnych razach rzeczą, jest

Wójcickiego, złożył w Redakcji naszej p. Tomasz Kolasiński rs. 3.

— W dniu wczorajszym jako w uroczystość Bożego Ciała, pomimo rześkiego deszczu odbyła się procesja przy licznych udziale publiczności.

— Piszą nam z Błaszek: Po ostatnim, a 4-m z kolei pożarze, o którym już donosiliśmy, 20 znowu przybyło familij pozbawionych schronienia i środków do życia. Miasto dotąd jeszcze jest w ciągłym niepokoju, wielu mieszkańców, z obawy nowego nieszczęścia, mieszka pod odkrytym niebem, rozłożywszy się obozem na obszernym rynku. Wszelkie możebne środki ostrożności są zachowane: straż nocna pilnuje miasta, zabroniono palić na ulicy papierosy, beczki z wodą przed każdym domem przygotowane na wszelki wypadek i t. d. Smutno doprawdy patrzeć na spustoszenie, zrządzone strasznym żywiołem, na rozrzucone graty i zmarnowany dobytek biedaków. Od lat przeszło trzydziestu, miasteczko nasze nie doznało tak strasznej klęski: były wprawdzie wypadki ognia, ale nigdy w tak groźnych rozmiarach. Daj Boże, ażeby ten 4-ty wypadek był ostatnim, gdyż dotąd nie wiemy przyczyny nieszczęścia.

— Piszą nam z Warty pod dniem 12 b. m.: Pożary w Błaszach i Iwanowicach, oraz pogłoski, jakoby znaleziono list, który opiewa, że od dziś (d. 10 czerwca r. b.) za dwa tygodnie całe miasto będzie ze wszystkich czterech stron palić się, nabawiły mieszkańców naszego miasteczka panicznego strachu i pobudziły do większej baczości. Władza miejscowa wzbronila palenia papierosów na ulicach, z obawy, ażeby ogień nie dostał się między drewniane domostwa i poczyniła wiele innych środków ostrożności.

Daj Boże, aby przykład ten znalazł naśladowictwo i w innych miejscach, a szczególnie w mniejszych miasteczkach i wsiach, gdzie dosyć jednej iskry, ażeby wzniecić pożar, który pochłania mienie jednostkom i całe osady i miasta zamienia w zgłiszczę i popioły, czyniąc liczne rodziny ciężarem społeczeństwa.

Q. Dnia 6 b. m. odbył się doroczny odpust w kościełku pod wezwaniem N. Marji Panny we wsi Złotniki, stanowiącym filję parafji Koźminek nad Swendrnią. Summę celebrował ks. Akaliński proboszcz z Chlewa, kazanie z przejęciem i rzeźwym przemówieniem wygłosił ks. Rudnicki proboszcz z Rajska, a księża okoliczni przy współudziale ks. Borzęckiego proboszcza miejscowej parafji, spowiadali licznie z różnych okolic zgromadzonych pątników.

Kościółek ten zaledwie setkę osób pomieścić mogący, zbudowany został na miejscu drewnianej niegdyś kapliczki, gdzie jak tradycja niesie, przemieszkiwał pustelnik, który spędził tam żywot na postach i modlitwie dostąpiwszy łaski objawienia się Matki Boskiej, której obraz cudami słynący głęboką czcią tutejsi mieszkańcy otaczają.

Pierwotnie kapliczka ta znajdowała się tu wśród puszczy gęstemi w tych miejscach lasami

zarosłej, dziś w miejsce lasów widnieją piaszczyste wydmy; na najwyższym tylko wzgórku pozostałe resztki owych lasów okalają skromniuchny kościółek, widniejący w oddaleniu, jak polna różyczka, wśród bukietu ze świerków i sosien.

— Rzeźmieszk, którzy przed kilku dniami okradli cerkiew prawosławną, o czem w przeszłym numerze „Kaliszanina“ donosiliśmy, nie długo cieszyli się swoją zdobyczą. Schwytano ich bowiem w pogranicznym Ostrowie pruskim w chwili gdy zmieniali skradzione listy likwidacyjne. Była to szajka złożona z 4-ch osób, mianowicie z 3 żołnierzy i 1 cywilnego. Najsprytniejszy z nich cywilny wzięwszy przypadającą na niego część umknął dalej, trzej zaś jego towarzysze wkrótce pod strażą do Kalisza odstawieni zostaną.

— Zwracamy uwagę na ogłoszenie Magistratu w którym wskazani są ci z piekarzy i rzeźników, którzy najniższe na swe produkty nałożyli ceny. Ogłoszenia takie, będą stanowić stałą rubrykę w naszym piśmie: drukować zaś je będziemy 1 i 15 każdego miesiąca.

— Praktykowane dotychczas przyklepanie afiszów i wszelkiego rodzaju ogłoszeń na rogach ulic, ma wiele stron ujemnych, z pomiędzy których walenie i psucie murów, rażące swą nieestetycznością, na pierwszym stawiamy planie. Otóż dowiadujemy się z pewnego źródła, iż władza miejscowa dla zapobieżenia nadal tej niedogodności, postanowiła urządzić w głównych punktach miasta szafki na sposób warszawski, zamknięte, z drzwiczkami z siatki drucianej, Zaprowadzenie tej innowacji prócz estetycznego ma jeszcze cel użyteczny, mianowicie ten, że pod zamknięciem zabezpieczone od ręki psotników ogłoszenia, dłużej dotrwać, a następnie użyty na nie papier, może służyć choćby na makulatury.

— W środę przywieziono do Kalisza 5 jesiotrów, z których każdy ważył od 80 do 150 funt. Funt sprzedawano po 6 kop. W ogóle w roku obecnym obfitość jesiotrów w rzekach: Warcie i Prośnie jest większą niż kiedykolwiek, a to w skutek ogromnych wód, które w początku roku bieżącego tyle szkód poczyniły.

— Onegdaj rano, żona starozakonnego rzeźnika Topora, uprzątając jatkę, poczuła nagłe osłabienie, udała się więc natychmiast do doktora i w powrocie do domu nagle zmarła.

— Za dwa lata J. I. Kraszewski obchodzić będzie 50 letni jubileusz swojego literackiego zawodu. Już dzisiaj dzienniki zajmują się kwestją w jaki sposób uczcić księcia naszych pisarzy. Jedne proponują wybite pamiątkowego medalu i wydanie książki zbiorowej, drugie myślą o trwałszym pomniku, godnym takiego, jak jubilat pracownika. Zresztą dwa lata jeszcze to czas niemały, jest czas do namysłu, a jakie on wyda owoce? *qui vivra verat!*

— Donoszą nam z Poznania, o przebiegu tamtejszego jarmarku na weinę. Dowozy niewielkie, kupców dużo, zwłaszcza z prowincji nadreńskich. Większy pokup na weinę średnią dobrze wymy-

ta. W roku bieżącym dowieziono wełny o 1/2 część mniej niż w roku zeszłym. W niedzielę 11 b. m., dowieziono 18,000 centnarów, z których w ciągu kilku godzin sprzedano 1/3 całego zapasu. Płacono po 54, 58, 60 i 65 talarów, i ceny te w ciągu 24 godzin podskoczyły o 2 talary. We wtorek było sprzedanych 1/2 całego zapasu i pozostały tylko braki mało poszukiwane, z wyjątkiem wełny grubej (chłopskiej), która chętnych znajdowała nabywców. Co do produktów najbardziej poszukiwanym był owies, którego funtów polskich 246 sprzedawano od rs. 6.18 do rs. 6.56. Za rubla dawano 2 marki 66 fenigów.

— Dyrekcja drogi żelaznej Kluczborsko-Poznańskiej, pragnąc miłośnikom sportu ułatwić sposobność znajdowania się na ostatnim przedstawieniu Renz'a, odbyć się mającym w Poznaniu d. 18 b. m. w niedzielę, w dniu tym wysłać będzie pociągi spacerowe, z Ostrowa pogranicznego do Poznania z bezpłatnym powrotem. Ostatni pociąg wyjdzie z Poznania o godz. 11 min. 15 w nocy klas. II i III, a stanie w ostrowie o kwadrans na trzecią z rana.

Korespondencja Kaliszanina.

Sieradz dnia 8 czerwca 1876 r.

Z ustaleniem się pogody ustały płacziwe utyskiwania naszych ziemian, gdyż nadzieja pomyślnych zbiorów zawitała znowu pod ich strzechy.

Czy to zajęcia gospodarskie, czy też inne jakieś przyczyny sprawiły, że na zjazd tychże do Sieradza, który w celu naradzenia się o założeniu projektowanej niedawno na wielką skalę cukrowni w mieście naszym na dzień 21 z. m. był oznaczony, tylko dwóch przybyło obywateli?... Nie chcemy posądzać obywateli naszych o apatię, w sprawach mających na celu podźwignięcie naszego przemysłu, a temwięcej o zacofanie, miejmy więc nadzieję, że na drugie zebranie, mające wkrótce nastąpić, zjazd obywateli będzie liczniejszy.

Trzecią z kolei prelekcję „O wpływie nadmiernego użycia alkoholu na organizm ludzki“ wypowiedział u nas w dniu 21 z. m. p. Józef Kolski. Skreśliwszy na wstępie ogólnikowo szkodliwy wpływ napojów spirytusowych na człowieka, przeszedł prelegent do doświadczeń, jakie w tej mierze poczynione zostały na zwierzętach, a mianowicie na kogucie, mówił o doświadczeniach w Szwecji, Anglii i Francji, tudzież do jakich one rezultatów doprowadziły. Następnie szan. prelegent przedstawił w żywych zarysach tryb życia szlachty i mnichów zamkniętych w murach klasztorów — w dawnej Polsce, ich sławne pijatyki, przytoczył niektóre wyjątki z opowiadań Westfala o wydarzeniach wynikłych w różnych krajach i czasach z przyczyn nadmiernego użycia alkoholu.

W dalszym ciągu, oparłszy się na statystycz-

zawsze i przedewszystkiem, odgadnięcie języka, jakim się posługiwał piszący. W obecnym wypadku nie potrzebowałem sobie nawet bynajmniej łamać głowy nad tem dociekaniem, bo wiem, że w żadnym innym języku oprócz angielskiego wyraz *Kidd* nie oznacza koźlecia: otóż, jeżeli ów korsarz, w mojem przekonaniu wybrał sobie wizerunek tego zwierzęcia, w miejsce podpisu, zatem widoczną jest rzeczą, że cały ów hieroglificzny napis był w języku angielskim.

Zwróć uwagę twój na okoliczność, że w tym napisie niema najmniejszego rozdziału między słowami. Gdyby był, łatweby mi przyszło wyszukać słówka o jednej literze np. *a* albo *i* *), a w takim razie znakomitej doznałbym ulgi w moich poszukiwaniach. W braku tej przewodniczki, ułożyłem sobie następującą tabliczkę:

Cyfra 8 powtórzoną jest 33 razy

;	26	„
4	19	„
† i)	16	„
*	13	„
5	12	„
6	11	„
(10	„
† i l	8	„
0	6	„
9 i 2	5	„
: i 3	4	„
?	3	„

*) *A* znaczy jeden, jedna; *I* znaczy ja,

— p . „ 2 „
— i . „ 1 „
Głoską najczęściej powtarzającą się w angielskim języku jest *e*. Inne idą po niej w takim porządku:

a, o, i, d, h, n, r, s, t, u, y, c, f, g, l, m, w, b, p, q, x, z. Zdaje mi się zatem, iż miałem niejaką zasadę cyfrę 8 powtórzoną 33 razy uważać za odpowiadającą głosce *e*. Przypomniałem sobie oprócz tego, że *e* podwaja się często w języku angielskim... w świstku też znalazłem aż pięć razy dwa *e* (*ee*) obok siebie.

Przyjeliśmy już przeto za podstawę, że cyfra 8 znaczy *e*. Teraz, ze wszystkich słów, najpowszechniejszym jest *the* *). Otóż ilekroć znajdziemy trzy litery razem, z których ostatnia jest *e*, zaraz musi nam się nasunąć na myśl przypuszczenie, że ta kombinacja znaczy *the*. Ta kombinacja; 48 spotyka się siedm razy; przypuszczamy, że; znaczy *t, 4 h a 8*, jakeśmy tu wyżej mówili *e*. Nie zapominajmy, że *the* zwykle poprzedza wyrazy, albo je kończy. Zwróćmy się teraz do jednej z ostatnich kombinacji: znajdziemy po; 48 sześć następujących znaków; (88; 4; z których pięć już znamy, a mianowicie:

; (88;
t . e e t h

Ze atoli niema wyrazu kończącego się na *th*, przeto odrzucamy te dwie litery i pozostaje nam.

*) *The* przedimek, jak we francuzkim *le la les*, a w niemieckim *der die das*.

; (88
-...ee

Idzie więc tylko o odgadnięcie jednego znaku. Przechodzimy cały alfabet, i dopasowujemy literę *r* do nieznanego wyrazu, otrzymujemy wyraz *tree*, drzewo. Odkryliśmy więc nową literę. Idąc dalej w naszych poszukiwaniach, napotykamy po odkrytych już wyrazach *the tree*, znaki; 4 († 34 *the*. W miejsce nieodgadniętych znaków podstawiając wiadome już litery, będziemy mieli

the tree thr † ? 3 h the
albo the tree thr . . . h the
wyrazu nieuzupełnionego, łatwo się domyślić, że nie może być inny jak *trough* (na wskroś). Zdo- byliśmy zatem znowu trzy nowe litery: *o, u i g* wyrażone znakami †, ?, i 3.

Układając kombinacje znanych już do tej chwili znaków, spotykamy w pierwszej połowie rękopismu 83 (88 = *egree*, i odgadując wyraz *degree* (stopień) mamy nową literę, *d* wyrażoną znakiem †, poprzedzającą kombinacją.

Minąwszy cztery litery po wyrazie *degree* dostrzegamy kombinację

; 4 6 (; 8 8
t h . r t e e

a podpisawszy pod każdym znakiem odnalezioną już głoskę, natychmiast przychodzi nam na myśl wyraz *thirteen* (trzyście) dając nam jednocześnie klucz do dwóch nowych głosek *i i n*, wyrażonych znakami 6 i *).

(Dokończenie nastąpi).

ných danych, prelegent przytoczył, ilu pomiędzy obłąkanymi w różnych szpitalach np. w Pensylwanji, było chorych na umyśle z przyczyny nadmiernego użycia alkoholu. Nadmierne podchmienie, mówił, wywiera zgubny wpływ nie tylko na pojedyncze osobistości i rodziny, ale sprowadza upadek całego kraju i jak trawiąca gorączka wyniszcza siły żywotne społeczeństwa. Z tem wszystkim, zakończył prelegent, nie należy uważać go za zaciętego wroga spirytualji, owszem, można po całodzienniej umysłowej pracy, pokrzepić znuzony organizm, byle tylko w miarę.

Ostatni odczyt „O węglu kamiennym“ z powodu nagłego wyjazdu prelegenta, nie miał miejsca i odłożony został do jesieni r. b., w której to porze ma znowu być urządzony szereg odczytów publicznych.

Przy nadchodzącej porze kąpielowej, byłoby pożądanem, iżby który z naszych przedsiębiorców zajął się wybudowaniem na rzece Warcie pod Sieradzem łazienek. Dla publiki tutejszej, zwłaszcza dla płci pięknej, która, jak tego w roku zeszłym liczne mieliśmy dowody, doznaje mąk i nieprzyjemności w kąpeli, byłoby to wielkiem dobrodziejstwem....

Mówiąc o rzece Warcie, muszę wspomnieć, iż w niej w dniu 2 b. m. złowiony został jesiotr, wagi 150 funtów i kupiony został przez p. Wilkanowicza, właściciela restauracji w Sieradzu za kop. 7½ za funt. W r. 1869 złapaną została także ryba, ale daleko większa, ważyła bowiem 420 funtów.

Podczas ostatnich świąt, miejscowa orkiestra braci Singer, uprzyjemniała pobyt spacerującej publiczności w parku tutejszym. Jak zawiadomiam ogłoszenie, muzyka co niedziela ma grywać w tem miejscu. Zaznaczyć jednak muszę, iż szczerą liczbą dętych instrumentów, nie pozwala amatorom muzyki oddalić się daleko od orkiestry, wszystko więc skupione w jednym miejscu; nie zaszkodziłoby przeto, gdyby więcej postawiono w tem miejscu ławek. Byłoby również do życzenia, ażeby dla ochłodzenia się, zaprowadzoną została w parku sprzedaż wody sodowej, jak się to np. w Kaliszu praktykuje, a o to i u nas nie trudno, wszak mamy fabrykę wody sodowej.

Dowiadujemy się z pewnego źródła, iż krzątają się tutaj około wybudowania szopy dla narzędzi ogniowych. Dla braku odpowiednich narzędzi ogniowych, wysłano w tych dniach (jak nam „Gazeta Polska“ radziła) do wyższej władzy „protokół naradczy“ tutejszych obywateli, w którym wyłuszczonej została prośba o zezwolenie posilkowania się sumą w ilości rs. 600 z funduszu miasta, znajdujących się w depozycie Banku Polskiego.

W dniu 5 i 6 b. m. w sąsiedniej Zduńskiej-Woli, tameczne stowarzyszenie strzeleckie obchodziło uroczystość strzelania do kurka. „Królem Kurkowym“ został na rok bieżący p. August Mosa, właściciel browaru w Zapuszcim-Małej pod Sieradzem.

Według najnowszej statystyki urzędowej powiatu sieradzkiego za rok 1875, ruch ludności przedstawia się jak następuje: powiat sieradzki liczy ogółem ludności stałej dusz 96,780, czyli 47,280 mężczyzn i 49,550 kobiet. I tak: a) *podług wyznań*: prawosławnych ogółem 33 dusz, — 19 męz. i 14 kob., katolików razem 81,639 czyli 39,938 męz. i 41,701 kob., protestantów razem 7164, czyli 3408 męz. i 3756 kob., żydów razem 7944, czyli 3865 męz. i 4079 kob. Z tąd widzimy, iż 1 prawosławny wypada na 2474 katolików, 217 protestantów, 240 żydów; jeden protestant na 11 katolików, 1 żyda, i 1 żyd na 10 katolików. b) *podług stanów*: szlachty razem 513, czyli 262 męz. i 251 kobiet; osób duchownych 34, kupców razem 70, czyli 49 męz. i 21 kob., mieszczan ogółem 19,545, czyli 9405 m. i 10,140 kob., włościan razem 68,837, czyli 33,162 m. i 35,675 kob., kolonistów ogółem 6513, czyli 3083 m. i 3430 kob., urlopowanych wojskowych 1671.

W r. 1875 urodziło się: ogółem 3660, a mianowicie: chłopców 1815, dziewcząt 1845, w tej liczbie z nieprawych związków 108 dzieci obojczy płci. Najwięcej urodzeń było w marcu, najmniej w lipcu. Bliźniąt w powiecie urodziło się 9 par. W tymże roku umarło: w ogóle 2169, czyli 1074 męz. i 1095 kob.; najwięcej umarło we wrześniu, najmniej w maju. Wypadków śmierci nagłej było 4. Małżeństw w r. 1875 zawarto 734, w tej liczbie w miastach 100, po wsiach zaś 634; z tej liczby małżeństw pomiędzy kawalerami i pannami było 442, pomiędzy kawalerami i wdowami

114, między wdowcami i pannami 93, między wdowcami i wdowami 85; najwięcej było małżeństw w styczniu i lutym. Z tąd widzimy, iż jedno urodzenie przypada na 25 mieszkańców, jedna śmiertelność na 45 m. i jeden związek małżeński na 131 m.

W ciągu 1875 r. przesiadliło się z powiatu 352 dusz, osiedliło się zaś 120 dusz. Cudzoziemców do 1/13 stycznia 1875 r. za paszportami było 1039; przybyło w ciągu roku 70, ubyło 14, zatem zostało na rok 1876, 1095 dusz. Przemieszkowało osób z innych powiatów do 1/13 stycznia 1875 r. 1522, przybyło 251, ubyło 305, zostało więc na rok 1876, 1468 dusz. Wojska w ciągu roku konsystowało w powiecie 2100, w tej liczbie 53 sztabs i oberoficerów.

Maksymilian Kempński.

NA GROBACH.

W zmiennego czasu mglistej otchłani,
Wiele brylantów kryje się pyłem:
Gdzież wy jesteście? tyle kochani,
O, moi drodzy, z którymi żyłem!
Tylko sen słodki, wspomnienia łzawe,
Zostały po was—Cienia bladawe.

Gdzież wy jesteście? Wszak ramię w ramię
Odpieraliśmy boje życiowe;
Ach, któż się spodział, że wcześniej złamię
Ten okop uczuć—bóstwo grobowe!
Tym, co zostali, żal dusze ścisła,
Bo to już tylko cegły z zwaliska.

Im dalej w życiu—tem częstsze burze,
Tem potężniejszą złych losów siła,—
Cierń spycha z czoła lilje i róże,
I mrok tam pada gdzie jasność lśniła.
Gdy w tem zgnębieniu szukasz pomocy,
Niema jej!—pusto, smętao jak w nocy.

Gdzież wy jesteście? Serca strzaskane,
Stęsknione dusze, pierś zdruzgotana,
Niech utulimy w dłonie kochane,
Niechaj ją o pierś wesprzem kochaną!
W imię miłości, w imię wspomnienia,
Spłyńcie z pociechą, o święte Cienia!

Jedne nam niegdyś były nadzieje,
Minuty szczęścia, całe dni troski;
Niechaj też tchnienie wasze rozsieje
Pośród tej ciemni swój promień boski,
Spokój niebiański, lazury swoje
Na tę noc nędzy, na życia znoje.

W imię tych uczuć i serc rozdartych,
W imię tych czasów, coście przeżyli,
Stańcie tu przy nas w szeregach zwartych,
Wy, którzy grobom dług spój spłacili,—
Z miłości brońcie nas przeciw złemu,
Czyż się zakłębici oprzeć temu?!

Ad. Ch.

Magistrat miasta gubernjalnego Kalisza.

Podaje do publicznej wiadomości, iż podług złożonych przez pp. piekarzy i rzeźników deklaracji, sprzedaż pieczywa i mięsa od 1/13 do 15 (21) czerwca r. b. odbywać się będzie w Kaliszu najtaniej u następujących piekarzy i rzeźników: Bułki montowe po kop. 7½ za funt (15 bułek) u Rosenszteina; bułki zwyczajne po kop. 6 za funt (12 bułek) u Bodelskiego, Walczaka, Goerlitza, Dyamenta, Furmankiewicza, Marszła, Nitke, Rosenszteina, Szulca i Cichońskiego.

Chleb rżany pyłowy wszędzie po kop. 3¼ za funt, razowy najtańszy u Marszła po kop. 2¼. Wołowina najtańsza po kop. 9 za funt w jatkach № 23, 25, 27, Mośka Eichmann, Haskla Wachtel i Wolfa Szwajcer, a także w budach Judy Salomona Berke, Salomona Waks, Tratla Holc,

Leiba Szkop, Joela Holtz, Chajma Szkop, Markowicza, Icka Topór, Abrahama Hipsz i Icka Szkop.

Skopowina najtańsza po kop. 9½ za funt w jatkach № 23 Mośka Eichmann i w budach Tratla Holc, Abrahama Hipsz i Icka Eichmann.

Cielęcina najtańsza zadniej części po kop. 7½ za funt, przedniej części po kop. 7 za funt: w jatkach № 24, 26 i 27, Abrahama Szkop, Szmula Jakoba Szkop i Wolfa Szwajcer.

Wieprzowina i schab wszędzie jednakowo po kop. 13½.

U w a g a. Funt połędwicy lub słoniny świeżej płaci się jak 2 funty mięsa.

Przeгляд polityczny.

Jak się rzeczy mają ze sprawą parcyfikacji prowincji tureckich, to jeszcze kwestja bardzo wątpliwa. Disraeli, jak wiadomo, przypisał wielką doniosłość temu, że Porta sama proponuje powstańcom rozejm i amnestję. Lecz propozycja jest dotąd małożnaną w szczegółach, a właśnie od tych szczegółów zależy, czy powstańcy, którzy stosunkowo są dziś silni, mogą ją przyjąć lub nie. Cokolwiek bliższe szczegóły o tej propozycji mieści w sobie ogólny program reform, jakie mają być w Turcji zaprowadzone, opracowane d. 3 b. m. na radzie ministerjalnej, pod prezydencją samego Murada.

Według korespondencji z Białogrodu do dziennika *Lloyd pesterński* program ten brzmi jak następuje: 1) Całe państwo otrzymuje konstytucję reprezentacyjną, która jednak tymczasowo będzie zupełnie odmienną od europejskich szematów konstytucyjnych. Duraz - Szewlet (wielka rada) będzie się składała z reprezentantów wszystkich prowincji, które wysła do niego, po trzech członków z każdego wyznania. Zebranie to, z początku czysto doradcze, zamieni się zwolna na prawodawcze, a prezydent jego będzie mianowany ze strony korony. Do godności tej na początek ma być padnieszony Midhat-pasza. 2) Prowincje zbuntowane otrzymają wszystkie te reformy, które im przyrzekł sułtan Abdul-Azis, przyjmąwszy notę hr. Andrassy. Murad udzieli powstańcom amnestję, a jeżeli przez ten czas broni nie złożą, to oręź o dalszym losie rozstrzygnie. 3) Ze strony Serbji i Czarnogórze Porta domaga się lojalnej neutralności, tudzież rękojmi, że takowa niezłomie dochowana zostanie. W razie jeżeli książęta Milan i Nikita zgodzą się na to, rząd turecki cofnie swoje wojska z Nikszycu i Podgorycy. W razie przeciwnym, Porta zarządzi nadzwyczajny pobór 200,000 ludzi dla załatwienia się hołdowniczemi państwami. 4) Wszystkie ministerja zostaną zreorganizowane. 5) Finanse będą zreorganizowane stanowczo. Przedsięwzięte będą wszelkie środki, aby można dalej płacić procenta po upływie lat czterech. 6) Sądy będą uorganizowane na sposób europejski, a wyroki wydawać będą zarówno chrześcijanie jak i turcy.

W roku 1863 skłaniała Anglja Danję do oporu, niechcąc dopuścić i protestując przeciwko wszelkim zmianom terytorjalnym. I wtedy niepokoiła ona konferencje europejskie, doszło nawet do tego, że wciągnęła Francję do aliansu przeciwko Niemcom, jednakże wszystko skończyło się na niczem, i Anglja nie zdobyła sobie nawet moralnych wawrzynów z tych wielkich protestacji i krzyków nad Tamizą. Jak się skończy dzisiejszy protest ze strony dyplomacji angielskiej, dotychczas niewiadomo. Anglja sama, choć silna na morzu, jak żadne inne państwo europejskie, nie zechce zapewne, bez dostatecznej siły lądowej, toczyć wojny z któremkolwiek z mocarstw wschodnich. Dotychczas niema jeszcze rzeczywistego i usprawiedliwionego powodu wojny; jednakże prawdziwy powód tkwi głębiej, a nominalny jest tylko pozorem dla umotywowania prawdziwego. Obecnie widoczną jest rzecz, że Anglja zawsze zmierza do zwerbowania sobie Francji dla tem potężniejszego wystąpienia i zaimponowania Europie. Czy jej się to uda, czy cała rzecz nie skończy się znowu na hałasach nad Tamizą, na obietnicach dawanych Turcji, na które się przed 12 laty złapała i biedna Danja, zmuszona uledez przewadze, a zawiedziona w swoich nadziejach, to wszystko dopiero czas okaże.

Ogłoszenia.

Komornik przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu.

Zawiadamia publiczność, iż w dniu 8 (20) b.m. i r. o godzinie 11 zrana w Rynku nowym miasta gubernjalnego Kalisza, sprzedane zostaną przez publiczną licytację prawnie zajęte, meble pokojowe to jest dwie szafy, stół, sześć krzeseł i komoda, na kupno czego chęć mających za gotowe pieniądze zaprasza. *Romuald Pinowski.* (390)

W dniu 9 (21) czerwca r. b. o godz. 10 zrana, na audjencji miejscowego Trybunału sprzedana będzie w drodze subhastacji Nieruchomość № 567/8 w Kaliszu na Wrocławskim Przedmieściu położona. Wadium rs. 1,500, licytacja od rs. 6,000. Objasnienia i warunki przejrzeć można w biurze Pisarza Trybunału i w kancelarji Patrona Ad. Chodyńskiego.

Starosta kaliskiej Petropawłowskiej prawosławnej cerkwi

niniejszem podaje do publicznej wiadomości, że w nocy z 30 na 31 maja r. b. z oznaczonej cerkwi zginęły trzy listy likwidacyjne: za № 5487 na rs. 250 i za № 8407 i 111670 po rs. 100 każdy, w ogóle na sumę rs. 450. W skutek czego prosi, jeżeli by ktokolwiek spostrzegł u kogokolwiek wyżej oznaczone listy, aby natychmiast zawiadomił o tem miejscową policję, dla stosownych rozporządzeń. (392-3-1)

Młody człowiek

z dobrego domu, znający dokładnie język polski, rossyjski, niemiecki i rachunkowość, może mieć przyzwoite miejsce od 1 lipca roku bieżącego.

Blizsza wiadomość u Marcina Lewickiego w Kaliszu u W. Peszke. (391)

LEKcje MUZYKI

po dwa złote godzina, udziela osoba gruntownie posiadająca muzykę. Ktoby sobie życzył takowych, zechce złożyć adres swój w drukarni W-go Hindemitha. (386-2-1)

Do sprzedania Fortepjan

o sześciu oktawach w dobrym stanie, — oraz meble i sprzęty kuchenne przy ulicy Józefina № 569 na drugim piętrze. (388-3-1)

Łazienki letnie

na zbiegu dwóch koryt rzeki Proсны z najświeższą, bo najpierwszą, żadnymi ściekami miejskimi nie zamuloną wodą, od brzegów samych głęboka i czysta, żadnym sitowiem i innymi roślinami wodnymi, ani żabami i t. p. nie zanieczyszczoną, urządzone zostały przezemnie i w roku bieżącym z uwzględnieniem wszelkich możliwych wygód dla kąpiącej się publiczności miasta Kalisza i okolicy.

Oprócz łazienek oddzielnych dla dam, mam urządzone omnibusy dla wspólnej kąpeli z Przynicą przyrzędem do tuszowania różnej siły.

Osobom chcącym bliżej i w cieniu dostać się do moich łazienek, polecam urządzone przezemnie przewóz czółnami *bezpłatnie*, od strony parkowej poniżej sadzawki przy oranżeryjach domu szwajcarskiego, naprzeciw zaś łazienek przy wale, urządzone są schodki.

Abonament miesięczny przyjmuje, przy zachowaniu o ile można cen najprzystępniejszych.

Kalisz dnia 15 czerwca 1876 r.
Natan Gumprycht,
właściciel zakładu letnich kąpeli.
(387-3-1)

Z powodu zmiany urzędowania, jest do wynajęcia w kamienicy Przechackiego № 441

lokal na 1-m piętrze

z balkonem, tamże są i obok mieszkania wolne z dniem 1 lipca r. b., jako i na parterze, a nadto i na 2 piętrze po Spławskim. Wiadomość u właściciela domu, a podczas nieobecności u Ciołkowskiego emeryta. (389-3-1)

W magazynie moim można dostać różne

TAPETY

krajowe i zagraniczne po cenach fabrycznych.
L. Rawicki,
główny skład materiałów piśmiennych w rynku pod № 4 i 5.
(383-4-2)

Do wynajęcia

dwa pokoje z kuchnią

na Stawiszyńskim przedmieściu, za pomierną cenę z gruntem pół morgi, lub bez gruntu. Wiadomość u Dreszera obrońcy sądowego. (382-2-1)

We wsi Kraszewicach jest do sprzedania **TARCIE**

sztuk 150, długich po łokci 11, grubości cali 1½ bez sznita, wysokości cali 12 do 14 z drzewa smolnego zdrowego, które porznęte są od lat dwóch przeszło, wyschnięte. Także jest baliszek 40, grubości cali 4; wiadomość na probostwie w Kraszewicach. (361-3-3)

Nagrody rs. 100!

W dniu 27 maja r. b. zgubiony został **brylant** wielkości ziarna grochu. Łaskawy znalazca raczy się zgłosić do hotelu p. Oleszkiewicza. (366-3-3)

Jest do odstąpienia **SZYNK** od 1-go lipca przy ulicy

Wrocławskiej, z wszelkimi potrzebami, służące do tegoż. Blizsza wiadomość u Marcina Lewickiego w Kaliszu pod № 17 w Rynku. (369-4-3)

Właściciel Szanowna publiczność m. Kalisza i okolicy, że od dnia 1 czerwca rozpocząłem szczerzenie i rewakcję ospy chropnej, limfy czystą, świeżą, ze zdrowych dzieci, zebraną na wsi.

Józef Szwartz,
lekarz powiatowy
ulica Maryjańska obok hotelu Berlińskiego.
(353-3-3)

Trzy lokale do wynajęcia od 1 lipca w domu Essego przy parku:

na parterze: 4 pokoje z tarasem, przedpokojem, garderóbką, kuchnią, pralnią, piwnicą, drwalnią za rs. 330 rocznie;

na parterze: lokal złożony z 4 pokoiów, kuchni, drwalni, za rs. 256, i

na 2-ym piętrze: dwa pokoje umeblowane z garderóbką i balkonem od ogrodu oraz kuchnią za rs. 160 rocznie. Blizsza wiadomość u stróża domu Nikodema.

Kalendarz astronomiczny kaliski.

D N I E	S ł o Ń c a				D n i a				K s i ę ż y c a			
	Wschód		Zachód		Długość		Przybyło		Wschód		Zachód	
	g.	m.	g.	m.	g.	m.	g.	m.	g.	m.	g.	m.
16 Czerwiec Piątek	3	42 r.	8	18 w.	16	36	8	53	g.	0	28	we dnie
17 " Sobota	3	42 "	8	18 "	16	36	8	53	0	39	"	"
18 " Niedziela	3	42 "	8	19 "	16	37	8	54	0	52	"	"
19 " Poniedziałek	3	42 "	8	19 ;	16	37	8	54	1	9	"	"

50 MACIOR I 50 SKOPÓW

trzechletnich dwustrzyżnych, jest do sprzedania w dominiu Żdzeniec oraz dwulatek skopków i maciorek **100**. Owczarnia znana w Żdzenicach z korzystnych rezultatów. (376-3-3)

Dnia 28 b. m. w do- brach Małków w powiecie Tureckim położo- nych, przez publiczną licytację sprzedawane będą inwentarze z dóbr Rożdżały, a mianowicie: koni roboczych sztuk 16, wołów 20, jałowizny 20, krów dojnych z pachtu 70 i owiec 450 sztuk. (373-3-3)

ODLEWNIJA ŻELAZA M. Ostrowskiego W KOLE.

Celem obniżenia cen za dokonywane odlewy powiększyłem znacznie moją learnię żelaza, tak że obecnie jestem w możności sprzedawać: zwy- czajnego odlewu cetnar po rs. 4 kop. 50, gwa- rantującym zaś odbiór w przeciągu roku przynaj- mniej cetnarów 500 po rs. 4 za każdy cetnar. (256-24-12)

Tylko wrogowie własnego humoru, a tem samem i zdrowia, nie prenumeru- ją powieści Pawła de Kock'a, wychodzących w War- szawie u Pajewskiego, ulica Niecała Nr. 12. (291-0-6)

„Kolców” Nr. 20 wyszedł z druku i zawiera:

W szwajcarskiej dolinie (rycina). — Wyrozumiały mał- żonek (rycina). — Feljeton warszawski XIV. — Najprakty- czniejszy sposób ogłupiania dzieci (rycina). — Piekło przez Klemensa Junoszę (wiersz). — Przed Stępkiem. — Nie mi- łe spotkanie (rycina). — Cofnięty Stiple-Chase, z dziejów Nepcia. — Na stacji kolei żelaznej (rycina). — Z kroniki miejskiej (wiersz). — Każdy ma swoją passję. — Proporcje (ryciny). — Starzy znajomi na nowych mieszkaniach — Pierwsza miłość od siebie (rycina). — Co jest piękne (wiersz). — Teatr Rozmaitości. — Korespondencja. — Tele- gramy. — Płocka legenda (wiersz). — Myśli i zdania. — Znaczenie szarady. — Odpowiedzi od Redakcji. — Ogło- szenia.

Prenumerata kwartalna wynosi:
w Warszawie rs. 1 k. 50.

na prowincji z przesyłką pocztową „ 2 —

UWAGA. Nakładem i drukiem Aleksandra Pajew- skiego wydawcy „**Kolców**” wychodzą zeszytami

„Powieści Pawła de Kock'a”

w wydaniu nowem i całkowitem; dotychczas wyszło zeszytów 11, które zawierają powieść „**Zuch Ko- bieta**,” i początek powieści „**Pan Choublanc szu- ka swej żony**.”

Cena Zeszytu:
w Warszawie kop. 15.

dla prenumeratorów Kolców „ 10.

z przesyłką pocztową „ 17½.

dla prenumeratorów Kolców „ 12½.

Prenumerata na „**Kolce**” i powieści „**Kocka**” przyjmuje się w Warszawie w Kantorze Redak- cji „**Kolców**” ulica Niecała № 12 oraz we wszyst- kich księgarniach. (292-0-3)

Lokal do wynajęcia

od 1 lipca r. b. w domu Ludwika Sachsa na 2-m piętrze, składający się z trzech pokoiów, kuchni, drwalni i piwnicy. Wiadomość na miejscu. (375-3-3)